

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Ústavní soud ČR

Joštova 8
660 83 Brno 2

V Kladně, dne 16.8.2018

ke sp. zn. IV. ÚS 2771/18

Stěžovatel:

Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12.1.1962
798 55 Ospělov 6, okres Prostějov

právně zastoupen

Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem č. osv. ČAK 18146
se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

Účastník 1:

Okresní soud v Prostějově

Účastník 2:

Krajský soud v Brně

Žádost o postup dle § 39 zákona č. 82/1993 Sb.

DATOVOU SCHRÁNKOU

Sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka: jvybwae

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

c. uctu: 1106680133/2700 vedeny u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Ústavní soud ČR

Joštova 8
660 83 Brno 2

V Kladně, dne 14.8.2018

Stěžovatel: **Mgr. Dušan Dvořák**, nar. 12.1.1962
798 55 Ospělov 6, okres Prostějov

právně zastoupen **Mgr. Davidem Macháčkem**, advokátem č. osv. ČAK 18146
se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

Účastník 1: **Okresní soud v Prostějově**
Účastník 2: **Krajský soud v Brně**

*Ústavní stížnost stěžovatele proti usnesení
Krajského soudu v Brně č.j. 17 Co 62/2018 – 999 ze dne 18.5.2018 a
usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 27.3.2018, č.j. 0 Nc 7044/2016 - 913*

DATOVOU SCHRÁNKOU

Přílohy: - plná moc
- dále dle textu

I.

Okresní soud v Prostějově dne 27.3.2018 usnesením č.j. 0 Nc 7044/2016 – 913 rozhodl, že se návrh stěžovatele na ustanovení právního zástupce pro dovolací řízení a řízení o ústavní stížnosti se zamítá.

Proti tomuto výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově podal stěžovatel řádně a včas odvolání ke Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud v Brně vydal dne 18.5.2018 pod č.j. 17 Co 62/2018-999 usnesení (dále také jen jako „usnesení soudu 2. stupně“), kterým rozhodl, že **usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje**. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 5.7.2018.

Stěžovatel je přesvědčen, že usnesením Krajského soudu v Brně jako soudu odvolacího, tak i Okresního soudu v Prostějově jako soudu nalézacího, při řízení a následně rozhodnutí o odvolání, soudy zasáhly do základního práva stěžovatele garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Na základě výše uvedeného, tedy proti výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 27.3.2018, č.j. 0 Nc 7044/2016-913 a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18.5.2018, č.j. 17 Co 62/2018-999 podává stěžovatel v zachované zákonné lhůtě tuto

ÚSTAVNÍ STÍŽNOST

II.

Stěžovatel se u Okresního soudu v Prostějově a České advokátní komory¹ marně domáhal ustanovení advokáta pro podání ústavní stížnosti. Justice totiž se stěžovatelem od 4.9.2012² opakovaně zahajuje zcela nedůvodná řízení o omezení svéprávnosti a od 21.3.2014 neúspěšná řízení o umístění stěžovatele do ústavu pro ochrannou léčbu^{3,4}. Následně však soudy stěžovatele odmítají odškodnit. Nezákonnost jednání uvedeného soudu a státního zastupitelství vůči stěžovateli potvrdil opakovaně Nejvyšší soud ČR⁵. Kromě tohoto rozhodnutí odmítl v posledním období Okresní soud v Prostějově a Česká advokátní komora⁶ ustanovit stěžovateli advokáta k podání dalších dvou ústavní stížností, ústavní soud pro absenci advokátního zastoupení stížnosti odmítl.⁷

Konkrétně v tomto řízení Krajský soud v Brně nejprve dne 25.4.2017 č.j. 17 Co 98/2017- 415 rozhodl, že odvolání stěžovatele na zahájení řízení o omezení svéprávnosti a ustanovování mu opatrovníka je nedůvodné. Takto odvolací soud rozhodl i přes jednoznačně odmítavé vyjádření opatrovníka MUDr. Aleše Skřivánka, Ph.D. k účelovosti posuzovacího řízení již dne 15.12.2016, se kterým se však soud nikdy jakkoliv nevyrovnal. Naopak soud vědomě porušil rozhodnutí opatrovníka, když stejně jako v prvním posuzovacím řízení se stěžovatelem, na což opatrovník důrazně upozorňoval, zpřístupnil dalším osobám citlivé zdravotnické informace o stěžovateli obsažené ve spisu, dokonce soud učinil další osoby účastníkem řízení s právem volného přístupu do spisu.

Okresní soud v Prostějově zahájil posuzovací řízení – a paralelně od 20.2.2017 do 25.5.2017 vedl trestní řízení se stěžovatelem za zločin nedovolené výroby konopných drog⁸ - i přes doložení posudku znaleckého ústavu PN Bohnice dne 12.12.2016, který zcela vylučoval závěr o nesvéprávnosti nebo nepříčetnosti a nebezpečnosti stěžovatele v letech 2008 - 2016, naopak označil návrh omezit svéprávnost stěžovatele za odporující řadě ustano-

1 Dne 9.8.2018 č.j. 10.01-000962/18-002

2 Okresní soud v Olomouci č.j. 39 Nc 1631/2012

3 Okresní soud v Olomouci č.j. 5 Nt 120/2014

4 Okresní soud v Olomouci č.j. 5 Nt 111/2016

5 č.j. 3 Tz 1/2012 a 6 Tdo 1493/2014

6 č.j. 10.01-000095/18-005 a 10.32-000028/18-002

7 č.j. IV. ÚS 3899/17, II. ÚS 198/18

8 č.j. 11 T 130/2016

vení občanského zákoníku.⁹ Tyto skutečnosti však Krajský soud v Brně dne 25.4.2017 č.j. 17 Co 98/2017- 415 ignoroval.

Následné zastavení nedůvodného posuzovacího řízení bez jakéhokoliv odškodnění stěžovatel opětovně marně napadal, odvolací soud dne 30.11.2017 č.j. 17 Co 195/2017- 886 rozhodl, že není důvod k náhradě škody, protože stěžovateli žádná škoda vzniknout nemohla.

Uvedme, že návrhy na omezení právní způsobilosti stěžovatele jsou činěny v přímém důsledku opakovaných trestních řízení stěžovatele obviněného od 1.1.2010 již celkem 10x za nedovolenou výrobu konopných drog.

Stěžovatel se u ústavního soudu doposud vždy marně¹⁰ domáhal vyvrátit omyl ústavního soudu uvedený v odůvodnění nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU v prvním trestním řízení posuzovaném ústavním soudem pod č.j. II. US 664/12, v němž ústavní soud přisvědčil mylnému názoru nejvyššího soudu¹¹, že konopí je prekurzor, čili chemická látka k výrobě chemických drog, o kterých rozhodují členské země Společenství samostatně. Jak je uvedeno v následných rozhodnutích ústavního soudu, v dalších trestních řízeních však byla obvinění¹² vzata obžalobou zpět pro nepřičetnost stěžovatele. Ten nemohl uvedená obvinění napadnout v soudním řízení, byť kvalifikovaně a v advokátním zastoupení dokládal důkazy o mylnosti nálezu ústavního soudu, že konopí je prekurzor.

Pokud ústavní soud v opravném nálezu dne 25.10.2017 č.j. III.ÚS 3354/16 v bodu 34 přisvědčil názoru stěžovatele, že trestní předpis je po dni 1.4.2013¹³ pro neoznámený technický předpis nevymahatelný, avšak uvedl, že po vstupu do EU nedošlo ke změně obsahu účinné látky THC v rostlině konopí, je stěžovatel přesvědčen, že i tento nálezn je mylný.

Změna obsahu kanabinoidu THC v jednotlivých částech rostliny konopí proběhla od vstupu do EU opakovaně, vždy však bez existence jakékoliv zákonné úpravy měření obsahu THC v konopí expertními orgány policie, kdy policie v jednotlivých krajích měří obsah THC v konopí zcela odlišně s naprosto odlišnými výsledky¹⁴ Změny obsahu terapeuticky účinných sledovaných látek v konopí (kanabinoidy THC a CBD) zapsaných 9.4.2011 Státním ústavem pro kontrolu léčiv do lékopisu¹⁵ proběhly neoznámenými novelami nejen zákona o návykových látkách č. 362/2004 Sb. dne **20.5.2004**¹⁶, ale také dne **1.1.2010** trestním předpisem¹⁷, rovněž dne **5. 1.2012**¹⁸ a dále dne **1.4.2013** novelou č. 50/2013 Sb.

Za této situace se stěžovatel v souladu s čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod snažil zvrátit rozhodnutí Krajského soudu v Brně dne 30.11.2017 č.j. 17 Co 195/2017- 886 neodškodnit stěžovatele a chtěl je napadnout některým z mimořádných opravných prostředků.

9 Posudek na stěžovatele od znaleckého ústavu PN Bohnice ze dne 12. 12.2016 je součástí spisu ústavní stížnosti č.j. III.ÚS 3354/16

10 č.j. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, II. 3196/15, III. US 396/16, III.ÚS 3354/16

11 č.j. 8 Tdo 1231/2011

12 Až do roku 2014

13 Nebyly oznámeny změny technických předpisů výroby konopí jako léku novelou zákona o návykových látkách zákonem č. 50/2013 Sb.

14 Rozhodnutí předsedy nejvyššího soudu ze dne 21.4.2016 č.j. Zin 38/2016 potvrdilo, že tuto skutečnost odporující elementárním principům trestního práva judikatura nikdy neřešila.

15 Látky z konopí včetně všech kanabinoidů a také THC a CBD obsahuje britský konopný lék Sativex (ústní spray) sloužící především chronicky neurologicky nemocným (zejména roztroušená skleróza), cena je cca 24.000,- Kč na jeden měsíc terapie z hotovosti nemocného

16 Novelizace § 29: změna obsahu do 0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny konopí včetně vrcholiku dle definičního § 2 zákona o návykových látkách u konopí pěstovaného na ploše nad 100 m2 nově na obsah do 0,2% THC pouze ve vrcholiku konopí pěstovaného na ploše nad 100 m2, do 100 m2 zůstal limit obsahu do 0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny konopí včetně vrcholiků zachován

17 Vyhláška č. 455/2009 Sb., viz příloha 1.A.1 a změna obsahu limitu do 0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny konopí včetně vrcholiků dle definičního § 2 zákona o návykových látkách na obsah do 0,3 % THC nejen v celé nadzemní části rostliny konopí včetně vrcholiků, ale také kořene, čili celé rostlině konopí včetně kořene

18 Novelou vyhlášky č. 455/2009 Sb., příloha 1.A.1 vyhláškou č. 3/2012 Sb., parafrázujeme podzákonou definici: „vše zelené z nadzemní části rostliny konopí po oddělení stonku, větvíček a semen a po prosítování nesmí mít obsah více než 0,3% THC“

Žádost o ustanovení advokáta stěžovatel adresoval Okresnímu soudu v Prostějově dne 22.1.2018. Následně podáním, které bylo Okresnímu soudu v Prostějově doručeno dne 29.1.2018, se domáhal ustanovení advokáta pro podání dovolání.

Krajský soud v Brně uvedl, že k těmto žádostem stěžovatel nepřiložil žádný mimořádný opravný prostředek v jakékoliv formě. Odvolací soud ve svém odůvodnění rovněž uvedl, že nebyly shledány důvody, aby byla poplatková povinnost přenesena na stát, resp. aby byl žadateli ustanoven zástupce pro dovolací řízení a řízení o ústavní stížnosti. Jak soud nalézací, tak soud odvolací, došly k závěru, že by se zde jednalo o zjevně bezúspěšné uplatňování práva. Odvolací soud se dále ve svém odůvodnění pouze zaměřil na skutečnost, že stěžovatel nemůže podat dovolání.

Důkaz: spisem Krajského soudu v Brně, sp. zn. 17 Co 62/2018 - 999

III.

Stěžovatel je přesvědčen, že postupem označených soudů došlo k závažnému zásahu do ústavních práv stěžovatele, která garantuje Listina základních práv a svobod.

Jak plyne ze spisu, návrhu vyhověno nebylo, soud konstatoval, že stěžovateli nemohla vzniknout žádná újma a nemohl být žádným způsobem dotčen na svých právech.

S tímto závěrem soudu stěžovatele rozhodně nesouhlasí, neboť každé takovéto řízení, kdy se nedůvodně rozhoduje o omezení svéprávnosti člověka nejen velmi psychicky, fyzicky i materiálně vyčerpá, ale především velice ponižuje. Je-li pak, jako v případě stěžovatele, každoroční řízení zpochybňující právní způsobilost stěžovatele široce medializováno a rovněž tak veřejnoprávními médii¹⁹, jde dle názoru stěžovatele o porušení všech tří odstavců čl. 10 Listiny základních práv a svobod a je porušením čl. 7, odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který garantuje zákaz takového – navíc dlouhodobého - ponižujícího a dehonestujícího jednání.

Z tohoto důvodu se stěžovatel dožadoval ustanovení advokáta pro podání ústavní stížnosti. Odůvodnění obou soudů, které předem předpokládají náhled ústavního soudu, tedy soudu, který nepatří do soustavy obecných soudů, je dle stěžovatele také odporující Listině základních práv a svobod, kdy stěžovateli odpírá právo na přístup k soudu.

Postupem nalézacího i odvolacího soudu, bylo silně zasaženo do subjektivních práv stěžovatele, když byl porušen článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel je přesvědčen, že soud měl ustanovit stěžovateli advokáta, aby se mohl domáhat přístupu k Ústavnímu soudu ČR. To Okresní soud v Prostějově, stejně tak i Krajský soud v Brně, neumožnily.

Rozhodnutí nalézacího i odvolacího soudu dle stěžovatele vykazuje objektivní znaky přepjatého formalismu, což mnohokrát v minulosti svými rozhodnutí Ústavní soud napadal a kritizoval, že i přepjatý formalismus odporuje čl. 36 odst. 1 Listiny. Soudy pouze odkázaly na znění zákona a samy si určily, že případná ústavní stížnost stěžovatele bude zcela neúspěšná a nedaly tedy stěžovateli možnost, aby zásah do jeho subjektivních práv posoudil Ústavní soud ČR.

Stěžovatel je přesvědčen, že Okresní soud v Prostějově a Krajský soud v Brně porušil svým postupem čl. 36 odst. 1 Listiny, tedy právo na spravedlivý proces, čímž značně zasáhl do subjektivních práv stěžovatele.

IV.

19 Viz obsáhlý výčet odkazů na články v novinách a vysílání televize uvedený v odvolání stěžovatele k neustanovení advokáta.

S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud vydal podle ustanovení § 82 odst. 3 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, tento

n á l e z :

V důsledku porušení práva stěžovatele garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod, Ústavní soud zrušuje usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18.5.2018, č.j. 17 Co 62/2018 - 999 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 27.3.2018 č.j. 0 Nc 7044/2016 – 913.

Mgr. Dušan Dvořák